

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, jeg synes unægtelig også, det ville være en nyskabelse, hvis det var sådan på en lang række områder, f.eks. inden for dagpengelovgivningen, at hvis man havde overtrådt reglerne, så fik man bare at vide, at det må du ikke, det må du helst ikke gøre, lad være med det en anden gang. Det ville være interessant.

Men statsministeren havde en bemærkning om, at hvis jeg i en tænkt situation havde ansat en pressemedarbejder, som var venstresocialist, så ville statsministeren, hvis han så kom til magten, ikke efterfølgende overtage den pågældende. Det forstod jeg simpelt hen ikke. Er venstresocialister ikke egnede til at bestride en post i embedsværket? Hvis jeg i den situation havde ansat Preben Wilhjelms, hvilket da var meget sandsynligt, ville det så have medført, at han ikke kunne ansættes som pressesekretær på saglig vis og uden disse særlige vilkår? Jeg forstod simpelt hen ikke svaret. Jeg håber, statsministeren lige kan forklare det.

Kl. 13.45

Aage Frandsen (SF):

Var statsministeren ikke overrasket over, at finansministeren havde et så ringe kendskab til gældende lovgivning i Danmark? Og specielt når finansministeren er bonde og vil virke som bonde og så ikke kender de helt centrale regler omkring bopælspligten? Var det ikke en overraskelse for statsministeren, at finansministeren ikke kendte disse regler, og tilsvarende, at finansministeren heller ikke kendte reglerne vedrørende sommerhuse?

Næsten alle danskere, der har i hvert fald noget med sommerhuse eller med landbrug at gøre, kender helt præcist disse regler, derfor: Var det ikke en overraskelse for statsministeren, at finansministeren var uvidende om det her? Er det udtryk for, at finansministeren måske har en selektiv hukommelse med hensyn til regler, eller er det bare et helt specielt tilfælde her? Det vil jeg godt høre statsministerens tanker om, efter at det gik op for statsministeren, at finansministeren ikke kendte så basale regler.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad og derefter statsministeren.

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han ikke synes, det var dybt utiltalende, at finansministeren faktisk forsøgte at dække over og skjule, at

han havde begået klare lovbrud, og at der, fra det her kom frem, og indtil det stod klart, at der var en direkte lovovertrædelse, gik ganske lang tid, bl.a. fordi finansministeren sendte sin pressechef ud at meddele noget, der efterfølgende har måttet erkendes var direkte løgnagtigt.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvor mange tiltalefrafald vil statsministeren mene, at hans ministre kan have og stadig skal kunne fortsætte i hans regering, når vi ser sager af den her karakter?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Til hr. Aage Frandsen og hr. Ole Stavad kan jeg kun sige, at jeg fuldstændig henholder mig til, hvad jeg allerede har svaret. Jeg kan ikke føje mere til. Jeg vil bare sige, at når hr. Ole Stavad bruger udtrykket tiltalefrafald, så forstår jeg det ganske enkelt ikke. Mig bekendt er der ikke rejst tiltale mod nogen.

Det fører mig så frem til en besvarelse af spørgsmålet fra hr. Thomas Adelskov og delvis også fru Line Barfod. Det, hr. Thomas Adelskov argumenterer for, er jo i virkeligheden, at en minister skal behandles fuldstændig anderledes end alle andre mennesker.

Lad mig repetere, hvad regelsættet er, nemlig at når det gælder denne lovgivning om landbrugsejendomme og sommerhuse, så er den helt normale fremgangsmåde, at man først giver et påbud, og hvis det efterleves, så sker der ikke mere. Sådan er det for alle mennesker. Sådan er det for alle mennesker. Så der er ikke forskel på store og små, som fru Line Barfod siger. Og det er først, hvis man ikke efterlever påbuddet, at man iværksætter sanktioner. Sådan er det efter fast praksis. Og i den henseende er finansministeren blevet behandlet ligesom alle andre, og han har taget bopæl på sin landbrugsejendom, det har han oplyst. Og så er der jo ikke mere at komme efter.

Så må jeg lige sige til hr. Keld Albrechtsen, der rejser et spørgsmål, som ganske vist ikke hører ind under det her, men jeg besvarer det gerne for at undgå enhver misforståelse: Jeg udelukker ikke, at jeg absolut ikke kunne arbejde sammen med en venstresocialist. Det har ikke noget med det at gøre. Jeg ville bare gerne i sådan en situation have friheden til at træffe en afgørelse, om vedkommende skulle arbejde for mig. Og når nu hr. Keld Albrechtsen specifikt nævner hr. Preben Wilhjelms som en mulig medarbejder, så vil jeg sige, at jeg altid har sat hr. Preben Wilhjelm's faglige og saglige indsigt så højt, at jeg